

РЕШЕНИЕ

№ 25027

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 20.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8114** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на „Синелибри“ ЕООД срещу Решение № СОА24-РИ09-327 от 28.06.2024г на Заместник кмета на Столична община в ЧАСТТА относно формирания отказ за предоставяне достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация от 19.06.2024г.

Твърди, че въпреки посоченото, че се предоставя пълен достъп до исканата информация, в действителност такава не се предоставя, тъй като цитираните в съдържанието на оспореното решение документи към които се препраща не съдържат поисканата информация. В мотивите по т.1 и т.2 се реферирало към документ в който изцяло липсва търсената информация. По т.3 било изцяло отказано предоставяне на информацията по съображения, че от значение бил крайния акт на СОС. По т.4 се препращало към интернет страницата на СО и към документи в които отново липсва търсената информация. Обосновава съображения за незаконосъобразност поради съществени процесуални нарушения, немотивираност, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Търсената информация била служебна и обществено значима, като отправеното искане било обусловено от съмнение за порочност, непрозрачност и липса на справедливост в процедурата и механизма за разпределяне на средства за съфинансиране на проекти в областта на културата. Моли да се отмени отказа и делото да се върне като преписка със задължителни указания по тълкуването и

прилагането на закона. Претендира разноски.

Ответникът – Заместник кмет на Столична община не взема становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за достъп до обществена информация от 19.06.2024г „Синелибри“ ЕООД е поискал да получи информация относно цялата процедура по раздели „Стратегически събития“ и „Значими събития“ на Календара на културните събития на Столична община за 2024г , а именно информация и свързаните с нея документи относно:

1. Методология за формиране на финансирането: по каква методология е формирана волята на Съвета относно определянето на размера на финансирането за всяко събитие, 2. Правила и задължения: правила за работа на общината с комисии, ангажирани в процеса на оценка и финансиране на културни събития, задължения за ресорния зам. кмет, отговарящ за културата във връзка с тази процедура, 3. Документация по формиране и работа на комисията: документи свързани с формирането на комисията, отговорна за оценка на културните събития, документи удостоверяващи резултата от работа на комисията, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали, 4.Мотивировка и резултати: мотивировка на доклада на зам. кмета по култура, документи в които са описани мотивите за евентуални разлики между резултатите от работата на комисията и финалното решение за финансиране.

По повод подаденото заявление, Зам. кмета на СО е постановил оспореното Решение № СОА24-РИ09-327 от 28.06.2024г с което по т.1 и т.2 от заявлението е посочил, че търсената информация се съдържа в програма „Календар на културните събития на СО“, цели, приоритети и процедури за 2024г , приета с Решение № 25 по Протокол № 5 от 7.03.2024г на СОС, което е публикувано на интернет страницата на СОС. По нататък се цитира част от съдържанието на програмата /календара/. По т.3 от заявлението е отговорено, че експертните комисии са назначени със заповед на кмета на СО, след предварително съгласуване в закрити заседания на постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие. Документите удостоверяващи резултата от работа на комисията са част от цялостната процедура и като такива нямат самостоятелно значение. По т.4 от заявлението се реферира към документи които били достъпни на сайта на СОС.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган Зам. кмет на СО, в кръга на правомощията му предоставени със Заповед N СОА23-РД09- 2498 от 20.11.2023г. на кмета на СО. Кметът на СО като „задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал.1, пр.3 от ЗДОИ, орган на изпълнителната власт в общината е делегирал правомощия на зам кмета на СО да се произнася по заявления за предоставяне достъп по ЗДОИ.

При издаване на процесното решение, съдът не откри допуснати нарушения

на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Несъмнено поисканата със заявлението от 19.06.2024г информация е служебна обществена по см. на чл.11 от ЗДОИ и е създадена и се съхранява във връзка с официалната информация по повод дейността на задължения по чл. 3 от ЗДОИ субект. Спорът се свежда дали изчерпателно е отговорено на всеки въпрос от заявлението.

По въпроси по т.1 и т.2 от заявлението, отговорът на ответника е, че търсената информация се съдържа в програма „Календар на културните събития на СО“, цели, приоритети и процедури за 2024г, приета с Решение № 25 по Протокол № 5 от 7.03.2024г на СОС, което е публикувано на интернет страницата на СОС. По нататък се цитира /възпроизвежда/ част от съдържанието на програмата /календара/. По въпрос по т. 4 от заявлението, ответникът реферира към документи които били достъпни на сайта на СОС. Съдът извърши служебна проверка на посочения интернет адрес и се запозна със съдържанието на цитираните документи и решения на СОС, публикувани на посочения сайт като не откри отговор на поисканата в т.1 т.2 и т.4 от заявлението информация. Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗДОИ, с цел да се осигури прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, описана неизчерпателно в т. 1-17 от разпоредбата. Чрез установения ред за задължително публикуване на информацията по чл. 15 от ЗДОИ т.е. чрез служебното ѝ довеждане до знанието на обществото (публиката) се привежда принципа за откритост при предоставяне на информацията и се въвежда механизъм за получаването ѝ основан на най-достъпното и масово ползвано средство за намиране на информация от страна на същата тази публика, а именно интернет пространството. На практика и като краен резултат, достъпът до обществена информация по реда на чл. 15 от ЗДОИ е най-свободния, бърз и ефективен ред за достъп, уреден в ЗДОИ. В случая предвид, че исканата със заявлението информация по т.1 т.2 и т.4 не е публикувана по реда на чл. 15 и чл. 15а от ЗДОИ, то този ред за снабдяването с нея е неприложим. Макар и да не е цитирал изрично нормата на чл. 15 от ЗДОИ, зам. кметът на СО е обосновал, че търсената информация е публикувана на интернет страницата на СОС, поради което е публично достъпна. Ответникът е посочил интернет адрес, където обаче не се съхраняват, респ. не са публикувани търсените данни. Информацията по въпроси 1, 2 и 4 не е налична на интернет адреса, който изрично е посочен /интернет страницата на СОС/, поради което и заявителят не е удовлетворен с посочване на мястото, където се твърди, че се съхранява информацията и с това не му се осигурява достъп до нея. Не е удовлетворено искането на жалбоподателя по подаденото заявление в частта му по т.1, 2 и 4, не е получил конкретни отговори /информация/ на зададените въпроси с позитивен акт. Отговорът на ответника е формален, и не дава по същество отговор на поставените

въпроси.

По въпрос по т.3 от заявлението е отговорено, че експертните комисии са назначени със заповед на кмета на СО, след предварително съгласуване в закрити заседания на Постоянната комисия по образование, култура, наука и културно многообразие. Документите удостоверяващи резултата от работа на комисията са част от цялостната процедура и като такива нямат самостоятелно значение. Преди всичко и за пълнота на изложението, следва да се отбележи, че обстоятелството, че в заявлението по т.3 информацията е описана чрез посочване на конкретни документи, вместо като описание на исканата информация не представлява само по себе си основание за отказ да се предостави. Това е така, тъй като искането за достъп до документ/и е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него / тях информация. По така дадения отговор би могло да се приеме, че е отговорено частично по въпросите формулирани в т.3, а именно единствено относно формирането на комисията, отговорна за оценка на културните събития. Но и по този въпрос отговорът е непълен, тъй като са посочени единствено заповедите за назначаване на експертните комисии, не и информация относно предхождащата съгласувателната процедура, в т.ч. по какъв начин е формиран състава на комисията.

По останалата част от т.3 от заявлението, касаеща търсени „документи удостоверяващи резултата от работа на комисията, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали“ ответникът е отговорил, че същите са част от цялостната процедура по кандидатстване, оценка и одобрение/отхвърляне за финансиране и като такива нямат самостоятелно значение. От така изложените фактически основания съдът извежда квалификация на това основание за отказ по чл.37, ал.1 т.1 от ЗДОИ вр. с чл. 13, ал. 2 т. 1 ЗДОИ. Липсата на конкретно посочена правна норма се преодолява от изложените фактически основания въз основа на които съдът извежда правната квалификация. Тоест органът е приел, че дори и да се приеме, че търсената информация е обществена, то тя е част от процедурата по одобрение / отхвърляне за финансиране, поради което няма самостоятелно значение и е свързана с оперативна подготовка на издаване на акт на органа.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ може да бъде отказан достъп до обществена служебна информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение и представлява мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации. Смисълът на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ е, че той ограничава достъпа до служебна обществена информация когато тя е свързана с подготовката на актове на органите и няма самостоятелно значение, защото обществото може да си я набави от издадения акт от органа. В случая заявлението по т.3 в частта му с която се искат документи удостоверяващи резултата от работа на комисията, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали е прието за ясно и отговарящо на изискванията на чл. 25 от ЗДОИ, адм. орган не се е възползвал от дадената му от нормата на чл. 29 от ЗДОИ възможност да изиска от заявителя уточняване. С оглед така формулираното искане, съдът намира, че действително т.нар документи удостоверяващи резултата от работа на комисията, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали са свързани и подготвят акт на органа /решението на СОС/, като нямат самостоятелно значение. Предвид спецификата на процедурата по кандидатстване, оценка и одобрение / отхвърляне за финансиране, документите обективират работата на комисията са без самостоятелно значение, свързани са с подготовката на крайния акт. Размерът на

финансиране се определя не от комисията, а с решението на СОС. Информацията касаеща резултати от работата на комисията има оперативен характер, тъй като е свързана с подготовката на Решението на СОС за определяне размера на финансиране. Тя няма самостоятелно значение, тъй като в рамките на процедурата мненията, становищата, оценките на комисията не съдържат крайно заключение, а са с консултативен характер, като крайното решение се взема от СОС. Актовете на Експертната комисия нямат определящо значение за изхода на процедурата, предвид това, че мнението на комисията не е задължително за органа.

Ето защо, съдът приема, че в тази част по т.3 от заявлението е налице хипотезата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ за отказ за предоставяне на достъп до поисканата обществена служебна информация. От формулировката в заявлението може да бъде направен извод, че и самият заявител е наясно, че не се касае за окончателни действащи актове със самостоятелно значение, а такива свързани с оперативната подготовка на изготвянето на Решението на СОС, тоест мнения, препоръки и т.н. В обобщение търсената от заявителя информация „документи удостоверяващи резултата от работата на комисията“, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали“ несъмнено следва да бъде квалифицирана като обществена служебна информация по см. на чл. 11 ЗДОИ, достъпът до която ответникът на основание чл. 13, ал. 2 т.1 от ЗДОИ е ограничил, съответно приел основанието за отказ по чл. 37, ал. 1, т. 1, предл.3-то ЗДОИ.

Отказът да се предостави информация по см на чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ обаче, може да бъде преодолян с наличието на „надделяващ обществен интерес“ по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, съгласно чл. 13 ал.4 от ЗДОИ. Тоест, при изцяло изпълнение на елементите на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, за да се приеме приложимост на ограничението, уредено с тази норма, следва да липсва на надделяващ обществен интерес. Тази преценка е дължима на основание чл. 13, ал. 4, във вр. с § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. В случая се касае за разходване на публични средства за съфинансиране на проекти в областта на културата, поради което може да се приеме, че се касае за надделяващ обществен интерес. Самото обстоятелство, че претендираната информация е свързана и/или е по повод размера на финансиране с публични средства предопределя прозрачност и достъпност на същата, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Търсените сведения по т.3 от заявлението касаещи документи удостоверяващи резултата от работа на комисията, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали неминуемо представляват обществен интерес, а доколкото жалбоподателят е част от обществото, последният има право на достъп, търсейки информация, която вълнува обществеността и в частност него. За формирането на собствено мнение, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, жалбоподателят е поискал достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България и целяща повишаване на прозрачността и отчетността на

субектите по чл.3 /§ 1 т.6 и § 1 т. 5 б.„б“, б „в“ и б „г“ от ДР на ЗДОИ/. При това положение, съдът прави извод, че няма основание за отказ за предоставяне на исканата информация по т.3 от заявлението касаеща документи удостоверяващи резултата от работа на комисията, вкл. оценъчни карти, протоколи и др свързани материали. Този извод се обосновава и от § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ , който въвежда оборима презумция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. "а" до "е", като настоящият случай попада в хипотезата на б „б“ „в“ г“. Ако органът счита, че не е налице надделяващ обществен интерес, то той следва да установи това. Тоест, предвидената в § 1, т. 5, изр. 2 във вр. с б. „б, в, г“, от ДР на ЗДОИ презумпция приема по начало наличието на надделяващ обществен интерес, във всички случаи, когато са налице условията на б."б, в, г" на § 1, т. 5 от ДР на закона. Жалбоподателят не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Ако ответникът счита обратното, е длъжен да го докаже. В случая липсва анализ и обосновка дали е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ. Нито са посочени, нито са анализирани приложимите материалноправни норми на ЗДОИ § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ в контекста на търсената обществена информация. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения, обусловили липсата на изключващата предпоставка по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, т.е. че не е налице надделяващ обществен интерес. Зам. кметът на СО е бил длъжен да предостави посочената в частта по т.3 от заявлението информация или да установи липсата на надделяващ обществен интерес. Недопустимо е без надлежна обосновка, органът да изключва действието на оборимата законова презумпция, както е в случая. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения. Това, че информацията няма самостоятелен характер е преодоляно от наличието на надделяващ обществен интерес. /чл.37, ал.1 т.2 от ЗОИ/. По силата на необорената в случая законова презумпция на § 1, т. 5 и т.6 от ДР на ЗДОИ следва да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация. Посредством предоставянето на исканата информация се цели създаване възможност при получаването ѝ, лицето, което би я получило, да си състави мнение относно прозрачността и отчетността относно процедурата по съфинансиране на проекти от областта на културата. След като се касае за управление и разпореждане с публични средства е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т. 6 вр. т. 5, б. "б.", б. "в", б. "г" ДР ЗДОИ, тъй като с исканата информация ще се повиши прозрачността и

отчетността на задължения субект в частност на процедурата по финансиране на проекти, ще се гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения на задължения субект, ще се даде възможност да се прецени дали взетото решение е законосъобразно и целесъобразно, ще се преодолее съмнението за порочност, непрозрачност и липса на справедливост в процедурата и механизма за разпределяне на средства.

Поради гореизложеното, жалбата е основателна. Налице са били основания за предоставяне *пълен достъп* до исканата по *всички точки* от заявлението от т.1 до т.4 информация. Поради гореизложеното, оспореното решение следва да бъде отменено, а делото - върнато като преписка на същия орган за ново произнасяне при спазване горните указания.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер на 50 лева, представляваща държавна такса.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № СОА24-РИ09-327 от 28.06.2024г на Заместник кмет на Столична община обективиращо отказ за предоставяне достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация № СОА24-ЕВ01-414 от 19.06.2024г. от „Синелибри“ ЕООД.

ИЗПРАЩА преписката на Зам кмета на Столична община за ново произнасяне в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Синелибри“ ЕООД сумата от 50 лв разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Съдия:

